

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 1517/79

af 16. juli 1979

om ændring af forordning (EØF) nr. 1408/71 og (EØF) nr. 574/72 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 2, 7 og 51,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2595/77⁽²⁾, særlig artikel 95 og 97,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 574/72 af 21. marts 1972 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2595/77, særlig artikel 121,

under henvisning til forslag fra Kommissionen⁽⁴⁾, udarbejdet efter høring af Den administrative kommission for vandrende arbejdstageres sociale Sikring,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet⁽⁵⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg⁽⁶⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

De erfaringer, der er indvundet ved anvendelsen af forordning (EØF) nr. 1408/71 og (EØF) nr. 574/72, har vist, at det er nødvendigt at foretage visse forbedringer af de vandrende arbejdstageres rettigheder; personer,

der indkaldes eller genindkaldes til civilt arbejde, og som med hensyn til visse ydelser ligestilles med personer, der aftjener deres værnepligt, bør således være omfattet af forordning (EØF) nr. 1408/71;

det er hensigtsmæssigt at udvide den mulighed, der er fastsat i artikel 17 i forordning (EØF) nr. 1408/71, til at omfatte de organer, som er udpeget af medlemsstaternes kompetente myndigheder;

de ændringer, der er blevet foretaget i Det forenede Kongeriges lovgivning, nødvendiggør en ændring af bilag III og V til forordning (EØF) nr. 1408/71, dels for at perioder, der er tilbagelagt efter andre medlemsstaters lovgivninger, tages i betragtning med henblik på at opfylde de betingelser vedrørende ophold, der gælder i Det forenede Kongerige for tilkendelse af børnetilskud, dels for at der fastsættes særlige bestemmelser for beregningen af Det forenede Kongeriges tillægspension;

det fikserede beløb for lægebehandling, der i henhold til tysk lovgivning ydes i forbindelse med en fødsel, betragtes som en naturalydelse; visse ændringer i denne lovgivning med hensyn til den interne finansielle forvaltning nødvendiggør tillige en ændring af bilag V til forordning (EØF) nr. 1408/71;

det er nødvendigt, at personer, der er omfattet af aftaler indgået i henhold til artikel 17 i forordning (EØF) nr. 1408/71, får dokumentbevis på, hvilken medlemsstats lovgivning de er omfattet af;

det er påkrævet at fjerne de vanskeligheder, som opstår i praksis for arbejdstagere, der ikke er beskæftiget ved international transport, og som normalt udfører deres arbejde på flere medlemsstaters område;

⁽¹⁾ EFT L 149 af 5. 7. 1971, s. 2.

⁽²⁾ EFT nr. L 302 af 26. 11. 1977, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 74 af 27. 3. 1972, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. C 115 af 8. 5. 1979, s. 3.

⁽⁵⁾ EFT nr. C 140 af 5. 6. 1979, s. 181.

⁽⁶⁾ Udtalelse afgivet den 27. 6. 1979 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

den procedure, der er fastsat i forordning (EØF) nr. 574/72, og som skal følges for at en arbejdstager udstationeret i en anden medlemsstat kan få tilkendt naturalydelse ved sygdom, moderskab, arbejdsulykker eller erhvervs sygdomme, bør forenkles ;

det er nødvendigt at ændre visse bestemmelser i bilag 5 til forordning (EØF) nr. 574/72 for at tage hensyn til overenskomster indgået mellem medlemsstaterne ;

det er nødvendigt at forbedre fremgangsmåden ved overførsel af visse efterbetalinger og andre engangsbetalinger ;

bestemmelserne vedrørende ændring af bilagene til forordning (EØF) nr. 1408/71 og (EØF) nr. 574/72 bør

udgå, således at det klart tilkendegives, at disse bilag kun kan ændres af Rådet ved en enstemmig afgørelse ;

der bør imidlertid gives mulighed for at ændre bilag, 1, 4, 5, 6, 7 og 8 til forordning (EØF) nr. 574/72 ved en forordning udstedt af Kommissionen på begæring af den eller de pågældende medlemsstater eller deres kompetente myndigheder efter udtalelse fra Den administrative Kommission, idet det eneste formål med ændringen af ovennævnte bilag er at indføre beslutninger truffet af de pågældende medlemsstater, eller disses kompetente myndigheder i en af Fællesskabets retsakter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING :

Artikel 1

Artiklerne i forordning (EØF) nr. 1408/71 ændres således :

1. Artikel 13, stk. 2, litra d), affattes således :

- »d) anses en arbejdstager, der er indkaldt eller genindkaldt til militærtjeneste eller civilt arbejde i en medlemsstat, fortsat som arbejdstager og er omfattet af nævnte stats lovgivning ; såfremt retten til ydelser efter denne lovgivning er betinget af, at der er tilbagelagt forsikringsperioder før indkaldelsen eller genindkaldelsen til militærtjeneste eller civilt arbejde eller efter hjemsendelsen fra en sådan tjeneste eller et sådant arbejde, skal forsikringsperioder, der er tilbagelagt efter enhver anden medlemsstats lovgivning, i fornødent omfang medregnes, som om det drejede sig om forsikringsperioder, der var tilbagelagt efter den førstnævnte stats lovgivning.«

2. Artikel 17 affattes således :

»Artikel 17

Undtagelser fra artikel 13-16

To eller flere medlemsstater, deres kompetente myndigheder eller de af disse myndigheder udpegede organer kan ved aftale gøre undtagelser fra artikel 13-16 til fordel for visse arbejdstagere eller visse kategorier af arbejdstagere.«

3. Artikel 95 udgår.

Artikel 2

Bilag III til forordning (EØF) nr. 1408/71 ændres således :

1. Overskriften affattes således :

»BILAG III

(Forordningens artikel 37, stk. 2)

Lovgivning, der omhandles i forordningens artikel 37, stk. 1, hvorefter størrelsen af ydelser ved invaliditet er uafhængig af forsikringsperiodernes længde.

2. Punkt I affattes således :

•I. DET FORENEDE KONGERIGE

a) Storbritannien

Afdeling 15 i lov om social sikring 1975 [Social Security Act 1975]

Afdeling 14-16 i lov om sociale sikringspensioner 1975 [Social Security Pensions Act 1975]

b) Nordirland

Afdeling 15 i lov om social sikring (Nordirland) 1975 [Social Security (Northern Ireland) Act 1975]

Artikel 16-18 i lov om sociale sikringspensioner (Nordirland) 1975 [Social Security Pensions (Northern Ireland) Order 1975].

Artikel 3

Bilag V til forordning (EØF) nr. 1408/71 ændres således :

1. Punkt •C. TYSKLAND• :

a) Stk. 7 affattes således :

•7. Ved anvendelse af forordningen betragtes det fikserede beløb for lægebehandling, der i henhold til tysk lovgivning ydes kvindelige forsikrede og de forsikredes familiemedlemmer i forbindelse med en fødsel, som en naturalydelse.•

b) efter stk. 9 indsættes følgende stykke :

•10. Hvis udgifterne til naturalydelser, som tyske institutioner på bopælsstedet tilkender pensionsmodtagere eller deres familiemedlemmer, som er forsikret i andre medlemsstaters kompetente institutioner, skal afregnes med månedlige fikserede beløb, anses disse udgifter, med henblik på den finansielle udligning mellem tyske institutioner inden for sygeforsikringen for pensionsmodtagere, som udgifter til ydelser fra den tyske sygeforsikring for pensionsmodtagere. De fikserede beløb, som af de kompetente institutioner i de andre medlemsstater refunderes til de tyske institutioner på bopælsstedet, anses som indtægter, der skal tages i betragtning ved ovennævnte finansielle udligning.•

2. Punkt •I. DET FORENEDE KONGERIGE• :

a) Stk. 1 og 2 affattes således :

•1. Enhver person, som er arbejdstager (*employed earner*) efter lovgivningen i enten Storbritannien eller Nordirland, samt enhver person, for hvem der svares bidrag som arbejdstager (*employed person*) efter lovgivningen i Gibraltar, anses for arbejdstager i den i forordningens artikel 1, litra a), ii), omhandlede forstand.

2. Når en person er fast bosat på Gibaltars område, eller siden sin seneste ankomst til nævnte område har været pligtig at svare bidrag som arbejdstager efter Gibaltars lovgivning, og den pågældende på grund af uarbejdsdygtighed, moderskab eller arbejdsløshed for en vis tid begærer sig fritaget for at svare bidrag, og bidragsbeløbene for nævnte periode godskrives den pågældende, betragtes ethvert tidsrum, i hvilket den pågældende har været beskæftiget på en anden medlemsstats end Det forenede Kongeriges område i forbindelse med nævnte begæring, som en periode, i hvilken han har været beskæftiget på Gibaltars område og for hvilken han har svaret bidrag som arbejdstager i medfør af lovgivningen i Gibraltar.•

b) Stk. 4 bortfalder ; stk. 5-10 bliver stk. 4-9.

c) Det nye stk. 4 affattes således :

4. a) Ved udbetaling af ydelser ved arbejdsløshed i medfør af lovgivningen i Det forenede Kongerige i henhold til forordningens artikel 71, stk. 1, litra a), ii), eller litra b), ii), skal med henblik på at opfylde betingelserne i Det forenede Kongeriges lovgivning vedrørende tilstedeværelse i Storbritannien eller i givet fald Nordirland for opnåelse af ret til børnetillæg (*child benefit*) forsikrings- eller beskæftigelsesperioder tilbagelagt efter en anden medlemsstats lovgivning, betragtes som tilstedeværelsesperioder tilbagelagt i Storbritannien eller Nordirland.
- b) Dersom lovgivningen i Det forenede Kongerige i overensstemmelse med forordningens afsnit II finder anvendelse på en arbejdstager, som med hensyn til opnåelse af ret til børnetillæg (*child benefit*) ikke opfylder betingelserne i Det forenede Kongeriges lovgivning vedrørende :
- i) tilstedeværelse i Storbritannien eller i givet fald i Nordirland, skal arbejdstageren med henblik på at opfylde denne betingelse anses, som om han var til stede dér ;
- ii) tilstedeværelsesperiode tilbagelagt i Storbritannien eller i givet fald i Nordirland, skal forsikrings- eller beskæftigelsesperioder tilbagelagt af arbejdstageren efter en anden medlemsstats lovgivning med henblik på at opfylde denne betingelse anses som tilstedeværelsesperioder i Storbritannien eller i givet fald i Nordirland.
- c) Ved begæring om børnetilskud (*family allowances*) efter lovgivningen i Gibraltar finder ovenstående bestemmelser i litra a) og b) tilsvarende anvendelse.
- d) Litra b) i det nye stk. 6 affattes således :
- b) med henblik på at fastslå, om han var arbejdstager (*employed earner*) efter lovgivningen i Storbritannien eller efter lovgivningen i Nordirland, eller arbejdstager (*employed person*) efter lovgivningen i Gibraltar uden hensyntagen til hans fravær fra disse områder.
- e) Stk. 11 bortfalder ; stk. 12-18 bliver stk. 10-16.
- f) Det nye stk. 10 affattes således :
- 10. Ved afgørelse af, om der er ret til naturalydelser i medfør af forordningens artikel 22, stk. 1, litra a), og artikel 31, betyder udtrykket »f familiemedlem« :
- a) i forbindelse med lovgivningen i Storbritannien og Nordirland, enhver person, der anses som forsørgelsesberettiget efter loven om social sikring 1975 [Social Security Act 1975] eller efter loven om social sikring (Nordirland) 1975 [Social Security (Northern Ireland Act 1975)], og
- b) i forbindelse med lovgivningen i Gibraltar, enhver person, der anses som forsørgelsesberettiget efter anordningen vedrørende lægeordning om gruppepraksis 1973 [Group Practice Medical Scheme Ordinance 1973].
- g) Det nye stk. 15 affattes således :

•15. (1) Ved beregning af lønfaktoren (*earnings factor*) med henblik på fastsættelse af retten til ydelser i henhold til Det forenede Kongeriges lovgivning medregnes med forbehold af stk. 17 hver uge, i hvilken arbejdstageren har været undergivet en anden medlemsstats lovgivning, og som er påbegyndt inden for det pågældende indkomstskatteår i henhold til Det forenede Kongeriges lovgivning, efter følgende nærmere bestemmelser :

a) for hver forsikrings-, beskæftigelses- eller bopælsuge som arbejdstager anses den pågældende for at have betalt bidrag som arbejdstager (*employed earner*) på grundlag af en løn svarende til $\frac{2}{3}$ af den for det pågældende skatteår fastsatte højeste løngrænse ;

b) for hver fulde uge, i hvilken den pågældende kan påberåbe sig en periode, der kan sidestilles med en forsikrings-, beskæftigelses- eller bopælsperiode, anses han for at være blevet godskrevet bidrag i det omfang, der er nødvendigt for at hæve hans samlede lønfaktor til det niveau, der kræves for at det pågældende skatteår kan tages i betragtning (*reckonable year*) i henhold til Det forenede Kongeriges lovgivning om godskrivning af bidrag.

(2) Ved omregning af lønfaktoren til forsikringsperioder divideres den lønfaktor, der er opnået for det pågældende indkomstskatteår i henhold til Det forenede Kongeriges lovgivning, med beløbet for den for det pågældende skatteår fastsatte laveste løngrænse. Den således fremkomne størrelse udtrykkes i hele tal, idet decimaler ikke medregnes. Det således beregnede tal skal anses som udtryk for det antal forsikringsuger, der er forløbet under Det forenede Kongeriges lovgivning i det pågældende skatteår, dog kan dette tal ikke overstige det antal uger, i hvilke den pågældende inden for dette skatteår har været undergivet denne lovgivning.

h) Efter det nye stk. 16 indsættes følgende stykke :

•17. (1) Ved beregningen i henhold til forordningens artikel 46, stk. 2, litra a), af det teoretiske beløb af den del af pensionen, som består af et tillæg i henhold til Det forenede Kongeriges lovgivning, skal :

a) ordene »løn«, »bidrag« og »tillæg« i forordningens artikel 47, stk. 1, litra b), forstås som overskud i lønfaktorer som defineret i loven om sociale sikringspensioner 1975 [Social Security Pensions Act 1975] eller i givet fald i loven om sociale sikringspensioner (Nordirland) 1975 [Social Security Pensions (Northern Ireland) Order 1975];

b) den gennemsnitlige størrelse af overskuddene i lønfaktorer beregnes i henhold til forordningens artikel 47, stk. 1, litra b), fortolket som angivet under litra a) ovenfor, ved at dividere de sammenlagte overskud, der er opnået efter Det forenede Kongeriges lovgivning, med antallet af indkomstskatteår efter Det forenede Kongeriges lovgivning (herunder delvise indkomstskatteår) i den pågældende forsikringsperiode, der er tilbagelagt i henhold til denne lovgivning siden den 6. april 1978.

(2) Ved beregningen af den del af pensionen, som består af et tillæg i henhold til Det forenede Kongeriges lovgivning, skal ordene »forsikrings- og bopælsperioder« i forordningens artikel 46, stk. 2, forstås som forsikrings- og bopælsperioder, der er tilbagelagt siden den 6. april 1978.

Artikel 4

Artiklerne i forordning (EØF) nr. 574/72 ændres således :

1. Artikel 4, stk. 10, affattes således :

»10. Bilag 10 angiver de institutioner eller organer, der er udpeget af de kompetente myndigheder, navnlig i medfør af følgende bestemmelser :

- a) forordning : artikel 14, stk. 3, artikel 17 ;
- b) gennemførelsesforordning : artikel 6, stk. 1, artikel 11, stk. 1, artikel 12a, artikel 13, stk. 2 og 3, artikel 14, stk. 1-3, artikel 38, stk. 1, artikel 70, stk. 1, artikel 80, stk. 2, artikel 81, artikel 82, stk. 2, artikel 85, stk. 2, artikel 86, stk. 2, artikel 89, stk. 1, artikel 91, stk. 2, artikel 102, stk. 2, artikel 110, artikel 113, stk. 2.»

2. Undertitlen før artikel 11 samt artikel 11 affattes således :

»Gennemførelse af forordningens artikel 13-17

Artikel 11

Formaliteter ved udstationering i henhold til forordningens artikel 14, stk. 1, litra a), og stk. 2, litra a), og ved aftaler indgået i henhold til forordningens artikel 17

1. Den institution, der er udpeget af den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvis lovgivning fortsat finder anvendelse, skal

- a) på arbejdstagerens eller dennes arbejdsgivers anmodning i de i forordningens artikel 14, stk. 1, litra a), og stk. 2, litra a), omhandlede tilfælde,
- b) i tilfælde, hvor forordningens artikel 17 finder anvendelse,

udlevere arbejdstageren en attest, der bekræfter, at han fortsat er omfattet af denne lovgivning indtil et nærmere angivet tidspunkt.

2. Det i forordningens artikel 14, stk. 1, litra a), ii), omhandlede samtykke skal indhentes af arbejdsgiveren.»

3. Efter artikel 12 indføres følgende artikel :

«Artikel 12a

Bestemmelser for arbejdstagere, der ikke er beskæftiget ved international transport, og som normalt udfører deres arbejde på to eller flere medlemsstaters område

1. Ved anvendelse af forordningens artikel 14, stk. 1, litra c), i), skal en arbejdstager, som normalt udfører sit arbejde på to eller flere medlemsstaters område, underrette herom den institution, der er udpeget af den kompetente myndighed i den medlemsstat, på hvis område han er bosat.

Denne institution udleverer ham en attest, der bekræfter, at han er omfattet af denne medlemsstats lovgivning, og sender en kopi af denne attest til den institution, der er udpeget af den kompetente myndighed i enhver anden medlemsstat :

- a) på hvis område den omtalte arbejdstager udfører en del af sit arbejde, og/eller
- b) på hvis område en virksomhed eller en arbejdsgiver, hvortil han er knyttet, har sit hjemsted eller sin bopæl ; sidstnævnte institution skal i fornødent omfang til den institution, der er udpeget af den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvis lovgivning finder anvendelse, fremsende de nødvendige oplysninger til fastsættelse af bidrag, som arbejdsgiveren eller arbejdsgiverne og/eller arbejdstageren er pligtig til at indbetale i henhold til denne lovgivning.

2. Ved anvendelse af forordningens artikel 14, stk. 1, litra c), ii), skal en arbejdstager, som normalt udfører sit arbejde på to eller flere medlemsstaters område, underrette herom den institution, der er udpeget af den kompetente myndighed i den medlemsstat, på hvis område den virksomhed eller den arbejdsgiver, som beskæftiger den pågældende arbejdstager, har sit hjemsted eller sin bopæl.

Bestemmelserne i stk. 1, andet afsnit, litra a), finder tilsvarende anvendelse. Arbejdstageren kan imidlertid få udleveret den pågældende attest gennem den institution, der er udpeget af den kompetente myndighed i den medlemsstat, på hvis område han er bosat.*

4. Artikel 20 affattes således :

»Artikel 20

Naturalydelser i tilfælde af ophold i en anden medlemsstat end en kompetente stat — Særligt tilfælde vedrørende arbejdstagere beskæftiget ved international transport samt deres familiemedlemmer

1. For at opnå naturalydelser — for sig selv eller for de familiemedlemmer, der ledsager ham — skal den i forordningens artikel 14, stk. 1, litra b), omhandlede arbejdstager, der er beskæftiget ved international transport, og som under udøvelsen af sit arbejde befinder sig i en anden medlemsstat end den kompetente stat, snarest muligt for opholdsstedets institution fremlægge en særlig attest, der er udstedt af arbejdsgiveren eller dennes stedfortræder i samme kalendermåned eller inden for de to forudgående kalender måneder. Denne attest skal især angive, hvornår arbejdstageren har tiltrådt sin beskæftigelse hos den nævnte arbejdsgiver, samt den kompetente institutions benævnelse og adresse ; dersom den kompetente institution ikke efter den kompetente stats lovgivning forudsættes at være arbejdsgiveren bekendt, skal arbejdstageren dog skriftligt angive denne institutions benævnelse og adresse ved sin indgivelse af begæring til opholdsstedets institution. Når arbejdstageren har fremlagt denne attest, formodes han at opfylde betingelserne for ret til naturalydelser. Dersom det ikke er muligt for arbejdstageren at henvende sig til opholdsstedets institution før lægebehandlingen, har han alligevel ret til denne behandling ved fremlæggelse af den nævnte attest, som om han var forsikret i denne institution.

2. Opholdsstedets institution retter inden tre dage henvendelse til den kompetente institution for at få oplyst, om den pågældende opfylder betingelserne for ret til naturalydelser. Den er forpligtet til at udrede naturalydelserne, indtil den modtager svar fra den kompetente institution, dog højst for et tidsrum af 30 dage.

3. Den kompetente institution skal svare opholdsstedets institution inden 10 dage efter modtagelsen af dens forespørgsel. Dersom svaret er bekræftende, angiver den kompetente institution i givet fald for hvor lang tid naturalydelserne højst kan tilkendes efter den for denne institution gældende lovgivning, og opholdsstedets institution udreder fortsat de nævnte ydelser.

4. I stedet for den i stk. 1 omhandlede attest kan de i den nævnte bestemmelse omhandlede arbejdstagere for opholdsstedets institution fremlægge attest for, at betingelserne for ret til naturalydelser er opfyldt. Denne attest, der udstedes af den kompetente institution, skal i givet fald navnlig angive, for hvor lang tid naturalydelserne højst kan tilkendes efter den kompetente stats lovgivning. I dette tilfælde finder bestemmelserne i stk. 1-3 ikke anvendelse.

5. Bestemmelserne i gennemførelsesforordningens artikel 17, stk. 6, 7 og 9, finder tilsvarende anvendelse.

6. De naturalydelser, der udredes på grundlag af den i stk. 1 nævnte formodning, er genstand for refusion i henhold til forordningens artikel 36, stk. 1.*

5. Artikel 21, stk. 1, første punktum, affattes således :

»For at opnå naturalydelse i medfør af forordningens artikel 22, stk. 1, litra a), i) — bortset fra det i gennemførelsesforordningens artikel 20 omhandlede tilfælde — skal arbejdstageren for opholdsstedets institution fremlægge attest om, at han har ret til naturalydelser.*

6. Artikel 34, stk. 1, affattes således :

»1. Dersom de i gennemførelsesforordningens artikel 20, stk. 1 og 4, samt artikel 21, 23 og 31 foreskrevne formaliteter ikke har kunnet opfyldes under ophold i en anden medlemsstat end den kompetente stat, refunderes de udlagte beløb efter arbejdstagerens anmodning af den kompetente institution efter de satser, der anvendes af opholdsstedets institution.«

7. Artikel 62 affattes således :

»Artikel 62

Naturalydelser i tilfælde af ophold i en anden medlemsstat end den kompetente stat

1. For at opnå naturalydelser skal den i forordningens artikel 14, stk. 1, litra b), omhandlede arbejdstager, der er beskæftiget ved international transport, og som under udførelsen af sit arbejde befinder sig i en anden medlemsstat end den kompetente stat, snarest muligt for opholdsstedets institution fremlægge en særlig attest udstedt af arbejdsgiveren eller dennes stedfortræder i samme kalendermåned eller inden for de to forudgående kalender måneder. Denne attest skal især angive, hvornår arbejdstageren har tiltrådt sin beskæftigelse hos den nævnte arbejdsgiver, samt den kompetente institutions benævnelse og adresse. Når arbejdstageren har fremlagt denne attest, formodes han at opfylde betingelserne for ret til naturalydelser. Dersom det ikke er muligt for arbejdstageren at henvende sig til opholdsstedets institution før lægebehandlingen, har han alligevel ret til denne behandling ved fremlæggelse af den nævnte attest, som om han var forsikret i denne institution.

2. Opholdsstedets institution retter inden tre dage henvendelse til den kompetente institution for at få oplyst, om den i stk. 1 omhandlede arbejdstager opfylder betingelserne for ret til naturalydelser. Den er forpligtet til at udrede naturalydelserne, indtil den modtager svar fra den kompetente institution, dog højst for et tidsrum af 30 dage.

3. Den kompetente institution skal svare opholdsstedets institution inden 10 dage efter modtagelsen af dens forespørgsel. Dersom svaret er bekræftende, angiver den kompetente institution i givet fald, for hvor lang tid naturalydelserne højst kan tilkendes efter den for denne institution gældende lovgivning, og opholdsstedets institution udreder fortsat de nævnte ydelser.

4. De naturalydelser, der udredes på grundlag af den i stk. 1 nævnte formodning, er genstand for refusion i henhold til forordningens artikel 36, stk. 1.

5. I stedet for den i stk. 1 omhandlede attest kan den i nævnte bestemmelse omhandlede arbejdstager for opholdsstedets institution fremlægge den i stk. 6 omhandlede attest.

6. For at opnå naturalydelser i medfør af forordningens artikel 55, stk. 1, litra a), i) — bortset fra de tilfælde, hvor ydelserne tilkendes på grundlag af den i stk. 1 nævnte formodning — skal arbejdstageren for opholdsstedets institution fremlægge en attest, der bekræfter, at han har ret til naturalydelser. Denne attest, der udstedes af den kompetente institution, om muligt før arbejdstageren forlader den medlemsstats område, hvor han er bosat, skal i givet fald navnlig angive, for hvor lang tid naturalydelserne højst kan tilkendes efter den kompetente stats lovgivning. Fremlægger arbejdstageren ikke denne attest, retter opholdsstedets institution henvendelse til den kompetente institution for at fremskaffe den.

7. Bestemmelserne i gennemførelsesforordningens artikel 60, stk. 5, 6 og 9, finder tilsvarende anvendelse.«

8. Artikel 113, stk. 1 og 2, affattes således :

»1. I tilfælde, hvor ret til naturalydelse ikke anerkendes af den kompetente institution, skal naturalydelser, der af opholdsstedets institution er udredt til en arbejdstager, der er beskæftiget ved international transport, på grundlag af den i gennemførelsesforordningens artikel 20, stk. 1, eller artikel 62, stk. 1, nævnte formodning, refunderes af den kompetente institution.

2. De udgifter, der af opholdsstedets institution er afholdt for enhver arbejdstager, der er beskæftiget ved international transport, og som har modtaget naturalydelser ved fremlæggelse af den i gennemførelsesforordningens artikel 20, stk. 1, eller artikel 62, stk. 1, omhandlede attest, refunderes af den institution, der i den nævnte attest er anført som kompetent, eller af enhver anden institution, der i dette øjemed er udpeget af den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat, selv om den pågældende arbejdstager ikke i forvejen har henvendt sig til opholdsstedets institution og ikke har ret til naturalydelser.«

9. Artikel 121 affattes således :

»Artikel 121

Særlige bestemmelser vedrørende ændring af visse bilag

Efter anmodning af den eller de pågældende medlemsstat(er), eller af deres kompetente myndigheder, kan bilag 1, 4, 6, 7 og 8 til gennemførelsesforordningen efter indhentet udtalelse fra Den administrative Kommission ændres ved en forordning udstedt af Kommissionen.«

Artikel 5

Bilag 5 til forordning (EØF) nr. 574/72 ændres således :

1. Følgende litra føjes til punkt »3. BELGIEN — FRANKRIG« :

»f Overenskomst af 3. oktober 1977 om gennemførelse af artikel 92 i forordning (EØF) nr. 1408/71 (inddrivelse af bidrag til socialsikring).«

2. Punkt 13 affattes således :

»13. DANMARK — LUXEMBOURG

Overenskomst af 19. juni 1978 om gensidigt afkald på refusion i henhold til forordningens artikel 36, stk. 3, artikel 63, stk. 3, og artikel 70, stk. 3, og gennemførelsesforordningens artikel 105, stk. 2 (udgifter til naturalydelser ved sygdom, moderskab, arbejdsulykker og erhvervssygdomme, udgifter til ydelser ved arbejdsløshed og udgifter til administrativ og lægelig kontrol).«

3. Følgende litra føjes til punkt »16. TYSKLAND — FRANKRIG« :

»c) Overenskomst af 14. oktober 1977 om afkald på refusion i henhold til forordningens artikel 70, stk. 3 (ydelser ved arbejdsløshed).«

4. Punkt 21 affattes således :

»21. TYSKLAND — DET FORENEDE KONGERIGE

a) Artikel 8, 9, 25-27 og 29-32 i aftale af 10. december 1964 om gennemførelse af overenskomsten af 20. april 1960.

b) Overenskomst af 29. april 1977 om afkald på refusion af udgifter til naturalydelser ved sygdom, moderskab, arbejdsulykker og erhvervssygdomme, udgifter til ydelser ved arbejdsløshed og udgifter til administrativ og lægelig kontrol.«

5. Punkt 29 affattes således :

»29. IRLAND — NEDERLANDENE

Brevveksling af 28. juli 1978 og 10. oktober 1978 vedrørende forordningens artikel 36, stk. 3, og artikel 63, stk. 3 (delvist gensidig afkald på refusion af udgifter til naturalydelse ved sygdom, moderskab, arbejdsulykker og erhvervs sygdomme).«

Artikel 6

I bilag 6 til forordning (EØF) nr. 574/72 affattes de almindelige bemærkninger således :

»Almindelige bemærkninger

Efterbetalinger og andre engangsbetalinger sker principielt gennem kontaktorganerne. De løbende og andre betalinger foretages efter de i dette bilag givne fremgangsmåder.«

Artikel 7

I bilag 10 til forordning (EØF) nr. 574/72 ændres punkt »C. TYSKLAND« således :

1. Stk. 2 affattes således :

»2. Ved anvendelse af forordningens artikel 14, stk. 1, litra a), i), i forbindelse med gennemførelsesforordningens artikel 11, stk. 1 :

- | | |
|--|--|
| a) sygeforsikrede arbejdstagere : | den institution, hvori de er sygeforsikret |
| b) arbejdstagere der ikke er sygeforsikret : | Bundesversicherungsanstalt für Angestellte (Forbundsforsikringsinstitutionen for funktionærer), Berlin«. |

2. Efter stk. 2 indsættes følgende stykker :

»3. Ved anvendelse af forordningens artikel 14, stk. 1, litra a), ii) :

Bundesverband der Ortskrankenkassen (Forbundssammenslutningen af lokale sygekasser), Bonn-Bad Godesberg

4. Ved anvendelse af forordningens artikel 17 :

a) i tilfælde af udstationering i Forbundsrepublikken Tyskland :

Bundesverband der Ortskrankenkassen (Forbundssammenslutningen af lokale sygekasser), Bonn-Bad Godesberg

b) i tilfælde af sygeforsikrede arbejdstagernes udstationering i en anden medlemsstat :

Bundesverband der Ortskrankenkassen (Forbundssammenslutningen af lokale sygekasser), Bonn-Bad Godesberg

c) i de øvrige tilfælde :

Bundesminister für Arbeit und Sozialordnung (Arbejds- og socialministeren), Bonn«.

3. Stk. 3-9 bliver stk. 5-11.

4. Teksten til højrespalten i det nye stk. 9, litra a), affattes således :

»Bundesverband der Ortskrankenkassen (Forbundssammenslutningen af lokale sygekasser), Bonn-Bad Godesberg; i de tilfælde, der er nævnt i gennemførelsesforordningens bilag 3, punkt C, stk. 2, litra b): Hauptverband der gewerblichen Berufsgenossenschaften (Centralforbundet af ulykkesforsikringsanstalter), Bonn«.

5. Teksten til højrespalten i det nye stk. 10, litra a) og b), i), affattes således :

»Bundesverband der Ortskrankenkassen (Forbundssammenslutningen af lokale sygekasser), Bonn-Bad Godesberg, gennem den udligningsfond, der er nævnt i forordningens bilag V, punkt C, stk. 5«.

Artikel 8

1. Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

2. a) Artikel 1, punkt 2, anvendes fra den 1. oktober 1979.
b) Artikel 2, punkt 1, anvendes fra den 1. april 1973.
c) Artikel 2, punkt 2, anvendes fra den 6. april 1978.
d) Artikel 3, punkt 1, anvendes fra den 1. juli 1977.
e) Artikel 3, punkt 2,
— litra e), anvendes fra den 2. januar 1977;
— litra g) og h), anvendes fra den 6. april 1978;
— litra a), b), d) og f), anvendes for Storbritanniens og Nordirlands vedkommende fra den 6. april 1975;
— litra c), anvendes for Storbritanniens og Nordirlands vedkommende fra den 4. april 1977;
— litra a), c), d) og f), anvendes for Gibraltars vedkommende fra den 1. april 1973.
f) Artikel 4, punkt 1, anvendes fra den 1. oktober 1979.
g) Artikel 5, punkt 1, anvendes fra den 1. maj 1978.
h) Artikel 5, punkt 2, anvendes fra den 1. april 1973.
i) Artikel 5, punkt 3, anvendes fra den 27. april 1978.
j) Artikel 5, punkt 4, anvendes fra den 28. december 1977.
k) Artikel 5, punkt 5, anvendes fra den 1. april 1973.
l) Artikel 7, punkt 1, 2 og 3, anvendes fra den 1. oktober 1979.
m) Artikel 7, punkt 4 og 5, anvendes fra den 1. april 1973.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. juli 1979.

På Rådets vegne
G. COLLEY
Formand